

DE AVONDBODE,

Abonnement

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Wormsstraat, N°. 306.

Alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Breven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam van 1/7 m
en Buitensteden franco..... 2 m

ADVERTENTIEN.

SEVEN REGELS of minder..... 1 75.
Eken regel meer..... 25.
REKEL voor elke Advertentie en herhaling.. 25

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

De Staten-Generaal.

ZITTING DER TWEEDE KAMER VAN WOENSDAG 10 MAART.
14 MAART 1841.

Het bevreemde den lezer niet, mij nu alreeds te zien terugkomen op een onderwerp, ten aanzien van hetwelk ik, slechts twee dagen geleden, veroordeeld, min voormaals te achten, de daarover vermoedelijk reeds werkelijk plaats hebbende overwegingen der Regering vooruit te loopen. Dit is ook thans mijn oogmerk in geenen deele, en ik weet ook waarlijk niet, wat mijne individuele meening tot de van die overwegingen te wachten beslissing zou kunnen toe of af doen. Maar er is middelerwijl door anderen veel over gezegd, en dat alles met zoo vele dwalingen gepaard, dat mij voor den algemeenen lezer dienstig toeschijnt, het oogenpunt aan te wijzen, uit hetwelk de zaak zich aan iemand voordoeft, die, opzigtelijk de staatsregelijke beginselen, de grondwet, dat is, geheel de grondwet, en niet dan de grondwet, tot zijne studie heeft gemaakt.

De Staten-Generaal werden bij derzelver eerste instelling, in 1814, plechtig verklaard te zijn, « bekleed met het regt en het vermogen, om voor de belangen der ingezetenen op te treden, wanneer dit noodig mogt zijn, en bij den vorst daarvoor te spreken; gezamenlijk met den vorst, tot het wetgevend gezag, geroepen; even als de vorst gerechtigd, om voorstellen tot wetten te doen; BEWAARDERS DER GRONDWET; en echter, niettegenstaande de hooge en aanzienlijke betrekking, waarin zij zijn geplaatst, ongerechtigd om eenig deel te nemen aan de uitvoerende magt. »

Door de herziening, in 1815, werd wel eene zeer gewichtige wijziging in de samenstelling der staten-generaal te weeg gebracht, maar men vindt niet het minste, hetzij in de uit die herziening voortgevloeide nieuwe grondwet, noch in het tot opheldering derzelver strekkende rapport der commissie van herziening, waardoor niet de gegeven beschrijving van de regten en plichten der staten-generaal volkomen in haar geheel is gelaten. En ook is te dien aanzien niets hogenaam veranderd door de enkele wijzigingen, nu onlangs, in 1840, voor sommige artikelen van die grondwet aangenomen en in werking gebracht.

Gevolgelyk, zijn en blijven de staten-generaal bewaarders der grondwet, als van aanvraag aan.

Niemand, nu, onderstel ik, zal willen beweren, dat zij enkel de theorie, en niet ook de praktijk der grondwet hebben te bewaren; met andere woorden, dat de staten-generaal, als verstoeken van eenig deel te nemen aan de uitvoerende magt, daarom onbevoegd zouden zijn om het zich aan te trekken, en het lijdelyk zonden moeten aanzien, wanneer de grondwet in hare uitvoering wierd verkort of te buiten gegaan. Enkel lijdelyk, ja wel, is die een afdeeling der staten-generaal, (de eerste kamer,) bepaaldelyk daargesteld met oogmerk om driften en dwalingen van het oogenblik te gaan; deze behoort enkel lijdelyk te wezen, zoo als men in het rapport der commissie van herziening leest, en bepaalt zich alzoo tot de aanneming of verwerping der voorstellen aan haar gezonden. Maar het staat aan de andere, (de tweede kamer,) voorstellen te doen aan die lijdelyke eerste kamer, van wetten, of hoe anders ook, om de grondwet te bewaren, ten einde gezamenlyk, als staten-generaal, wanneer dit mogt noodig zijn, voor de belangen der ingezetenen op te treden, en bij den Vorst daarvoor te spreken. Tot den Vorst te spreken over eene gepleegde of vermeende verkorting of overtreding der grondwet heeft voorzeker niets gemeens met eenig deel te nemen aan de uitvoerende magt. Het ligt in de onbetwistbare bevoegdheid der staten-generaal, zoodra er eenig feit bestaat, hetwelk zij vermoenen ongrondwettig te zijn.

Het ware, mijns achtens, eene al zeer kleingeestige beschouwing van die bevoegdheid, en men zou waarlijk daarbij de hooge en aanzienlijke betrekking, waarin de staten-generaal geplaatst zijn, voorbijzien, indien men meende, dat zij, wat het onderstelde feit op zich zelf betreft, iets meer dan de algemeene bekendheid zouden behoeven, en den troon niet zouden mogen naderen, dan, gelijk de procureur voor eene rechtbank, met de bewijsstukken in de hand. Het thans onderhavige geval, in het bijzonder, de medestemming der provinciale gouverneurs in de verkiezingen, is van speciale bekendheid voor zoo menige leden der tweede kamer zelve, als gedurende den loop der verstreken vijf en twintig jaren in de staten-vergaderingen daarvan getuigen en deelgenooten zijn geweest. Het kwam er dus eeniglyk op aan,

of het, thans, als ongrondwettig zoude worden beschouwd. En daartoe kon elk dier leden het woord nemen, zonder dat er eenig verzoekschrift van buiten, of wat anders ook, toe noodig was.

Niet onnatuurlyk, evenwel, dat het eenen treffenden indruk op de vergadering moest maken, nu op eenmaal, in de eerste zitting, na de hervatting der werkzaamheden, (dinsdag 9 dezer), naar aanleiding van het ingediende verzoekschrift, te vernemen, dat, naar de thans door velen gedeelde opvatting, alle de benoemingen, zoo van de tegenwoordige leden als van hunne voorgangers in de kamer, op eene dwaling in de toepassing der grondwet hadden berust. Geen wonder, dat men in een zoo buitengewoon geval, aarzelde een besluit te nemen, behalve alleen tot de toelating van het nieuwbenoemde lid uit Overijssel, als bij uitzondering niet in het quaestieuse geval verkeerende. Volgens de verklaring van een der aanwezige leden, (*) namelijk, was het eenzeer van algemeene bekendheid, dat bij de verkiezing in Overijssel, de gouverneur niet, als dat bij die in Noord-Holland de gouverneur wel, had medegestemd.

Trouwens, er zoude ook niets geprejudiceerd zijn geweest, indien de kamer zich al aanstonds met de conclusie der commissie tot de adressen, om het ingekomen verzoekschrift ter griffie te doen leggen, « ten einde den leden de gelegenheid te verschaffen omtrent dit onderwerp eenig bepaald voorstel te doen, » hadde vereenigd. Integendeel, zoo als ook door het lid uit Drenthe werd aangemerkt, was dit zelfs noodzakelyk te achten, op dat het stuk niet in handen der commissie bleve, en de leden er van visie zouden kunnen nemen. Het laat zich evenwel begrijpen, dat men, bij den eersten treffenden indruk, in twijfel over wat te doen, voor best hield vooreerst, immers tot den volgende dag, zich van alle beslissing te onthouden.

Noeijelyk op billijke gronden te verklaren schijnen mij de handelingen in de volgende zitting van woensdag 10 Maart, en met name de gave aanneming van het zoo geheel ongewone, en wat meer is, tegen bestaande bepalingen aanlopende, voorstel van een lid uit Gelderland, om het verzoekschrift te zenden aan den minister van binnenlandsche zaken « om berigt. »

In Frankrijk gebeurt het wel, dat verzoekschriften door eene der kamers verzonden worden aan een der ministers, maar dan is het tot zijn narigt. Aan den verzoeker kon even zoo goed aangewezen worden, zich tot zulken minister te wenden. Echter is het ook als eene aanbeveling aan te merken, met welke de kamer zich dan wel wil belasten, waartoe evenwel, men ik, noodig schijnt, dat de leden ten minste den inhoud, in deszelfs geheel, hebben gelezen of gehoord. Hier te lande schijnt begrepen te zijn, dat, vermits het onderwerp of tot de bevoegdheid der staten-generaal behoort, of niet, deze, in het eerste geval, na op de grondwettige wijze te hebben beraadslaagd, daarover een voorstel kunnen doen; en dat, in het andere geval, waarbij alsdan natuurlykerwijze geene zoodanige beraadslaging kan plaats hebben, ook de aanbeveling niet wel aannemelyk kan zijn.

Maar hier wordt nu van den minister een berigt aan de kamer gevraagd. Voorzeker verstaat wel de minste ambtenaar, wat dit beteekent, wanneer hem daartoe van zijnen meerderen het bevel gegeven wordt. Het is mij niet klaar, dat de staten-generaal, of eene der beide kamers, gerechtigd zijn om bevelen te geven aan de ministers, die niet dienaars zijn der staten-generaal, maar van den Koning, en wel in Hoogstdezelfs hoedanigheid als uitvoerende magt. Hoe de nieuwe bepalingen omtrent de verantwoordelijkheid der ministers hierin eenige verandering zouden kunnen maken, is mij even weinig duidelyk. En is het slechts een verzoek, en derhalve niet wettiglyk verplichtend, zoo zoude daaruit moeten volgen, dat de minister althans het regt hadde om het af te wijzen, in welk geval te betwijfelen schijnt, of het met de waardigheid van eene der kamers overeen te brengen zij, dat zij zich daaraan bloot stelde.

In het tegenwoordige geval schijnt zelfs de minister tot de weigering verplicht, ten ware het den Koning mogt behagen het bestaande besluit van 8 Junij 1820 buiten gevolg te stellen. De minister op zich zelf zal zich toch wel niet door eene eigenmagtige uitlegging van zijne verantwoordelijkheid, eene hem betreffende stellige koninklijke verordening voor afgeschaft mogen houden.

Meer verwikkeld schijnt nog de zaak, wanneer men zich vraagt, waartoe het gevraagde berigt der kamer kan noodig of nuttig zijn? Het medestemmen van den gouverneur van Noord-Holland is voor haar van evenzeer algemeene bekendheid, als het niet schijnt te beseffen, dat de eer van een meisje er te veel onder lijden moet, wanneer zij heimelyk het onderlyke huis ontvlugt, — dit grieft niet minder het hart van LOUISE, en deed haar des te sterker de zwaarte van haar ongeluk gevoelen. Nadat zij in hare kamer was teruggekeerd, bezocht haar de gehate DUPERRONNE. Haar in tranen vindende, wierp hij zijne achterdochtige blikken naar alle zijden in het rond, vermoedende, dat eene geheime bijeenkomst had plaats gehad. Hij wist echter zijnen argwaan behendig te verbergen, en zocht LOUISE door allerlei laffe kokerijen te troosten en haar te bewegen aan de vreugde van het bal deel te nemen. Doch zij zag hem met verachting aan, en sprak slechts om hem zijne wredeheid te verwijten. « Laat mij alleen, DUPERRONNE, » zeide zij op eenen ongeduldigen toon, waaraan hij met onderdrakten wrok gehoorzaamde.

Twee maanden verlieten, en de dag van het gedwongen huwelyk van LOUISE naderde met rasche schreden. Zij leefde slechts voor hare smart en vond nergens troost. Op zekeren dag in treurige overdenkingen op hare kamer zittende, ontving zij van hare kamerjuffer eenen brief, aan welks opschrift zij de hand van haren broeder herkende. Zij opende denzelfden, en las het volgende:

« Waarde LOUISE!

« ALPHONSE DU PONT bemint u hartstogtelyk, maar hopeloos. Hij wenscht niets vuriger dan dat uw huwelyk eenigen tijd moge worden uitgesteld; hij hoopt u dan nog eens als zijne geliefde te kunnen zien; stel hem dus in zijne hoop niet te leure. Belooft uwen vader, den heer DUPERRONNE te zullen huwen, mits hij u daartoe nog zes maanden geve. — In de stellige verwachting, dat hij aan mijn verzoek zult voldoen, blijft ik. Uw liefhebber broeder, ADOLF. »

LOUISE besloot zulks te doen. Zij kon echter niet begrijpen, hoe haar broeder tot het schrijven van dezen brief had kunnen besluiten. Hij, die van ALPHONSE steeds den grootsten afkeer had; die zelfs met zijnen vader in het huwelyk met DUPERRONNE had ingestemd; wien ALPHONSE, hieveroerbitterd, een onverzenubaren haat toedroeg, en geworden had zich te zullen wreken, — hij zocht haar thans met ALPHONSE te vereenigen!...

Intusschen gedreef, zij zich oogenschenlyk opgruimter dan te voren, en

meene bekendheid, als het niet medestemmen van den gouverneur van Overijssel. Ombelsde zij nu de meening, dat het eerste voor het niet toelaten der Noord-Hollandsche nieuw benoemde leden moet beslissen, even zoo als het tweede bij haar voor de toelating van het Overijsselsche lid beslist heeft, zoo is wederom niet duidelyk, waarom in het eene geval de algemeene bekendheid tot genoegzamen grond verstrekt heeft, in het andere niet.

Dit alles betreft ondertusschen nog slechts den vorm. Maar ook het wettelijke vraagstuk, de beweerde ongrondwettigheid van het uit de bestaande koninklijke instructien en provinciale reglementen voortgevloeide medestemmen zelve, zoude, op die wijze, door de tweede kamer alleen in den hare beslecht worden. Dat dit de meest eigenaardige en meest voegzame weg zoude zijn om de grondwet te bewaren, moet ik bekennen niet te kunnen bevatten.

Met deze korte trekken heb ik getracht voor den algemeenen lezer eenigermate toe te lichten, hoe het met de zaak gelegen is. Het zal genoeg zijn om te doen zien, dat voorbarigheid hierin niet ligt tot justheid van oordeel kan leiden.

GELRUS.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 15 Maart.

— Men schrijft ons, dat Z. M. dezer dagen heeft genomen het navolgende besluit:

WIJ WILLEM II, ENZ.

Willende voor de officieren van gezondheid en paardenartsen, bij het leger, in stede van de bij besluit van den 21sten April 1831 n°. 75 voor dezelve bepaalde onderscheidingsteekenen, de epauletten invoeren;

Willende tevens in de bestaande uniform van het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt in het algemeen eenige wijzigingen vaststellen;

Gelet op het bovengemeld aangehaald besluit van den 21sten April 1831 n°. 75;

Gezien het rapport van onzen directeur-generaal van oorlog van den 16 December 1840 n°. 13:

Hebben goedgevonden en verstaan, met wijziging in zoo verre van opgemaakt besluit, te bepalen, dat de uniformisatie en onderscheidingsteekenen voor het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt voortaan zoodanig zullen zijn, als in de beschrijving, aan dit besluit gehecht, wordt aangegeven.

Onze directeur-generaal van oorlog is belast met de uitvoering dezes.

Ten gevolge van dit besluit heeft Z. Exc. de directeur-generaal van oorlog aan het leger kenbaar gemaakt, dat de uniform zal zijn, als:

GENEESKUNDIGE DIENST. — Uniform en onderscheidingsteekenen.

1°. Voor de officieren van gezondheid: Rok, met staanden open kraag, van donker blaauw laken, uitgesneden onder eenen hoek van 45 graden, de opslagen van den mouw hoog 5 duim, met eene punt uitlopende, met drie kleine knoopjes, en gebiesd met ponceau rood laken.

De rok van donker blaauw laken, met ponceau roode voering, en ponceau smalle bies langs de kraag en voorpanden, met eene rij van 9 groote vergulde knopen, volgens het bestaand model, op de borst toegeknoopt, met regthoekige op de heup weggemeden voorpanden, met lange achterpanden, wier einde op 11 duim afstands boven de hofte der knieën komt, aan weerszijden omgeslagen, met eenen kleinen knoop op de voeringspunten, en aan de binnenranden gestikt, in voege van gebiede met twee puntig uitgesneden zakkleppen in de breedte, waaronder drie groote knopen zijn geplaatst.

Pantaloon van donker grijs laken, over halve laarzen, en voorzien van zwart lederen suspensieds, met eenen gouden galon, volgens model bij het leger in gebruik, op de buitennaden.

Pantaloon van donker grijs laken, met eene smalle ponceau-bies in de buitennaden.

Overrok van donker grijs laken, met staanden open kraag van donker blaauw laken, uitgesneden onder eenen hoek van 45 graden, gebiesd met ponceau rood laken; voorts met twee rijen ieder van 7 groote knopen, volgens het bestaand model, op de borst toegeknoopt; twee groote knopen op den rug, die, in eene dwarse lijn met het oog, 5 duim en 5 streep van elkander zijn geplaatst, en met twee groote knopen op de gulp der achterpanden, alsmede twee kleine knoopjes aan de split der opslagen.

MENGBELWERK.

DE TWEE GEBROEDERS.

I.

LOUISE EN DUPERRONNE.

In eene der zalen van het hôtel van den baron DE CONTY, te Parijs, heerschte eene luidruchtige vreugde. De vrolijke reijen zweefden luchtig op de maat der muziek door de ruime dansaal, en de gloed van den wijn verhoogde de levendigheid der gasten. Dien dag had de verloving plaats van LOUISE DE CONTY met den graaf DUPERRONNE, een rijk, doch bejaard edelman, vol list en bedrog, doorleerd in allerlei intrigues. Zijn wellustig oog had de schoone LOUISE gezien; hij spaarde geene moeite om haar in zijne strikken te verwarren, en trachtte in den beginne door walgende beleeftheden en vleierijen de liefde van het meisje te winnen. Doch alle zijne pogingen leden schipbreuk op den afkeer, dien LOUISE voor den ouden vrek niet konde verbergen. Bovendien zou zij ook aan geen ander haar hart geschoonen hebben; want een geliefd beeld vervulde hetzelve reeds. De jeugdige kapitein ALPHONSE DUPONT had eenen levendigen indruk op haar gemaakt; en woorden der liefde waren reeds van beider lippen gevloeid.

De graaf DUPERRONNE, ziende, dat list noch vleierij iets vermogten, beproefde LOUISE op eene andere wijze in zijne magt te krijgen. Hij wendde zich tot haren vader, een man, die niet minder dan hij aan het goud gehecht was, en dien hij daardoor in zijn belang hoopte over te halen. Zijne aantekenen hadden weldra voor hem de gewenschte uitwerking. Wel is waar, de oude DE CONTY had zijne dochter zeer lief. Zij was, om zoo te zeggen, zijn eenigst kind, want zijn zoon, eerste luitenant in fransch-keijz. dienst, was te veld getrokken om onder de zeggende vanden van MAROLKON roem en eer te behalen. Sedert den dood zijner gade was zij het alleen, die hem kon troosten, aan wie hij zijn hart kon openbaren, en die hem in het uur van strijd, de oogen zoude sluiten, — de eenige, uit wier mond hij nog het woord vader hoorde! Doch, hoewel zijne schraap-

zucht een harden strijd met de liefde voor zijne dochter had door te slaan, behield de eerstgenoemde toch eindelijk de overhand. Hij had stellig besloten zijne dochter aan den graaf DUPERRONNE uit te huwen. Smekingen noch tranen waren in staat hem van dit zijn voornemen te doen afzien; en DUPERRONNE lachte van helsehe vreugde, toen DE CONTY zijne dochter aan hem verloofde.

De ongelukkige LOUISE nam aan de vreugde van het feest, ter harer eere gegeven, geen deel; maar in de eenzaamheid gaf zij haren boezem, door een stroom van tranen, lucht. Zoo zat zij alleen en afgezonderd in hare kamer, nabij een venster, hetwelk op den tuin uitzag, toen zij in de schemering van den vallenden avond, eene mannelijke gedaante ontwaarde, welke door eene der lanen naar het hôtel zijne schreden rigtte. Zoodra LOUISE hem van meer nabij zag, en bij het licht eener lantaarn herkende, vloog zij, onder den uitroep van, « ALPHONSE! » de kamer uit, en een oogenblik later klemde beiden elander in de armen. Wie schetst de vreugde van ALPHONSE, toen hij het dierbaar voorwerp zijner liefde aan zijn hart drukte? Dit geluk was echter van korten duur, en het scheiden zoo veel te smartelijker. Het was hem schier niet mogelijk zich aan LOUISE te ontrukken. Door voorstellen en smekingen poogde hij haar te overreden, met hem het huis haars vaders te ontvlugten, en bragt haar al het verschrikkelijke eener verbintenis met DUPERRONNE voor oogen. De vreeslijkste tweestrijd folterde haar, de liefde dreigde haar te overreden, aan zijne geboden gehoor te geven, doch de kinderpligt gebod haar, dezelve met even zoo veel kracht te weerstaan.

« Dierbare ALPHONSE, » sprak zij, « hoe smartelyk mij het scheiden ook valle, de pligt gebiedt mij te blijven bij eenen vader, wien ik, naast de Voorzienigheid, mijn bestaan en onderhoud verschuldigd ben. Het lof moge ons ongunstig zijn, — aan DUPERRONNE geef ik mijne hand nimmer; maar uit mijns vaders huis vlugten — dat kan ik niet. ALPHONSE! ik bid u, spaar uwe smekingen, aan welke ik geen gehoor kan geven, en die slechts dienen, om mijne smart te vergrooten, en mijn hart te verscheuren. »

Dze woorden doorboorden het hart van ALPHONSE. « Welk eene wredeheid! » riep hij uit; « LOUISE! gij stort mij in het verderf! Ik scheiden van u — om u niet weder te zien, het zij zoo, waarwel! » Wanhopend snelde hij den tuin uit en verdween. Miskend te worden door eene ge-

liefde, welke niet schijnt te beseffen, dat de eer van een meisje er te veel onder lijden moet, wanneer zij heimelyk het onderlyke huis ontvlugt, — dit grieft niet minder het hart van LOUISE, en deed haar des te sterker de zwaarte van haar ongeluk gevoelen. Nadat zij in hare kamer was teruggekeerd, bezocht haar de gehate DUPERRONNE. Haar in tranen vindende, wierp hij zijne achterdochtige blikken naar alle zijden in het rond, vermoedende, dat eene geheime bijeenkomst had plaats gehad. Hij wist echter zijnen argwaan behendig te verbergen, en zocht LOUISE door allerlei laffe kokerijen te troosten en haar te bewegen aan de vreugde van het bal deel te nemen. Doch zij zag hem met verachting aan, en sprak slechts om hem zijne wredeheid te verwijten. « Laat mij alleen, DUPERRONNE, » zeide zij op eenen ongeduldigen toon, waaraan hij met onderdrakten wrok gehoorzaamde.

Twee maanden verlieten, en de dag van het gedwongen huwelyk van LOUISE naderde met rasche schreden. Zij leefde slechts voor hare smart en vond nergens troost. Op zekeren dag in treurige overdenkingen op hare kamer zittende, ontving zij van hare kamerjuffer eenen brief, aan welks opschrift zij de hand van haren broeder herkende. Zij opende denzelfden, en las het volgende:

« Waarde LOUISE!

« ALPHONSE DU PONT bemint u hartstogtelyk, maar hopeloos. Hij wenscht niets vuriger dan dat uw huwelyk eenigen tijd moge worden uitgesteld; hij hoopt u dan nog eens als zijne geliefde te kunnen zien; stel hem dus in zijne hoop niet te leure. Belooft uwen vader, den heer DUPERRONNE te zullen huwen, mits hij u daartoe nog zes maanden geve. — In de stellige verwachting, dat hij aan mijn verzoek zult voldoen, blijft ik.

Uw liefhebber broeder, ADOLF. »

LOUISE besloot zulks te doen. Zij kon echter niet begrijpen, hoe haar broeder tot het schrijven van dezen brief had kunnen besluiten. Hij, die van ALPHONSE steeds den grootsten afkeer had; die zelfs met zijnen vader in het huwelyk met DUPERRONNE had ingestemd; wien ALPHONSE, hieveroerbitterd, een onverzenubaren haat toedroeg, en geworden had zich te zullen wreken, — hij zocht haar thans met ALPHONSE te vereenigen!...

106 & zomere f 4.10, 40; Voer f 4. Haver, 92, 96 & Zand f 3.75, 4.
82, 86 & hije f 3, f 3.30; 89, 92 & dito f 3.50, 70; 70, 76 &
Voer f 2.50, 70; dito z. w. f 2.30. Koolzaad. Eerste soort f 14;
tweed- soort f 13.50. Paardenhoenen f 5, f 5.50, Duivenhoenen
f 5.60, f 6. Nieuw wit Klaverzaad f 30 & f 33 per mud.

Advertentiën.

(3296) Hollandsche IJzeren

SPOORWEG-MAATSCHAPPIJ

De RAAD VAN ADMINISTRATIE van de Hollandsche IJzeren Spoorweg-
Maatschappij, gevestigd te Amsterdam, verwijsd de Gegadigden, dat op
Woensdag den 24 Maart 1841, des middags ten 12 ure, in het Locaal het
Wapen van Amsterdam, buiten de Willemspoort, ten overstaan van den
Notaris Mr. J. COMMELIN, bij Inschrijving en Opbod, zal worden AAN-
BESTEED:

Het maken van een Gedeelte AARDENBAAN, behoo-
rende tot de tweede Sectie van den IJzeren Spoorweg
van Amsterdam naar Rotterdam, strekkende van de
tegenwoordige Stationsplaats bij Haarlem door die
stad, tot aan de Brouwersvaart.

Het Bestek, waarop deze Aanbesteding zal plaats hebben, zal ter lezing
liggen aan het Hoofdkantoor der Administratie van de Spoorweg-Maats-
chappij, op de Heeregracht bij het Koningsplein, aan de beide Stations
te Amsterdam en te Haarlem, en in de voornaamste Logementen en Koffij-
huizen te Amsterdam, Haarlem, Leyden, 's Gravenhage, Delft en Rotter-
dam, zullende nadere informatie te bekomen zijn bij 's Rijks Ingenieur van
den Waterstaat F. W. CONRAD, Ingenieur-Directeur van de Hollandsche
IJzeren Spoorweg-Maatschappij te 's Gravenhage of te Amsterdam, bij den
Adjunct-Ingenieur-Directeur C. C. VAN HALL, te Bennebroek, en bij den
Hoofd-Opzigt der onderdirectie te Haarlem C. OUTSHOORN, zallende drie
dagen voor de Aanbesteding aanwijzing in loco worden gedaan.

De Raad van Administratie voornoemd en
namens denzelve,
AMSTERDAM,
den 4 Maart 1841.
J. J. J. SERRURIER, President,
J. GERKEN, Secretaris.

(3297) P. J. STAEDER, G. DE VRIES en J. STEENHOFF,
MAKELAARS,
zullen op Woensdag den 17den Maart 1841,
des Avonds ten 6 Ure, te Amsterdam, in den Brakken Grond,
presenteren te Verkoopen:
433 Vaten, circa 150,000 Ned. Ponden

PALM-OLIE.

zijnde het opgehouden gedeelte der Veiling van 25 November 1840, of wel
het resterende van de aldaar alhier direct van de Kust van Africa aange-
brachte Ladingen, per de Schepen *Elmina*, Kapl. J. BAK EDZ., en
Triton, Kapl. W. B. DINKLA, liggende als nader bij Notitie wordt aan-
gewezen.

(3298) J. L. VAN DER HAAGEN,

MAKELAAR,
zal op Woensdag den 24 Maart 1841,
des Namiddags ten 1 ure, voor den stal op het Leidsche Plein,
door den Heer J. C. BAUM, Verkoopen:
Eenige Diverse soorten van PAARDEN, voorts Diverse Moderne RIJTUI-
GEN, en laatstelijk een Partij TUGGEN, HOOFDSTELLEN en STALBE-
HOEFTEEN. Iemand iets ten verkoop hebbende, spreke met gemelden
Makelaar, Raamstraat, N°. 21.

(3299) ALGEMEEN PENSIOENFONDS te West-
zaan, voor den Gehuwden en Ongehuwden Stand,
onder de zinspreuk: «Zonder Eigenbelang.» —
Na wetenschappelijk onderzoek van 's Rijks wege, goedgekeurd
bij Zr. Ma. besluit van den 10 Julij 1840, N°. 138.

De DIRECTIEUREN van het bovengemeld Fonds berigten bij deze aan de
Heeren Correspondenten dezer Instelling, en aan alle personen, welke zich
als Deelnemers voor hetzelfde hebben laten inschrijven, dat het getal van
250 Deelnemers, hetwelk, volgens het bovengemeld Koninklijk Besluit ge-
vorderd wordt, om het Fonds tot stand te brengen, nog niet volledig is.
Ingevolge van deze onvolledigheid wordt de oprichting dezer nuttige In-
stelling aan de menschlievende medewerking van het welkenend Publiek
nogmaals gunstig aanbevolen.

De opgaven van derzelver solide waarborgen zijn vermeld in de *Haarl.
Couranten* van den 19 en 22 December 1840.
De deelneming kan voor alle Personen, hetzij Mannen of Vrouwen, en
onderling gescheiden, om den verzekerd Persoon, na het overlijden van
den Deelnemer of de Deelnemers, een jaarlijkse uitkeering te doen ge-
nieten van f 100, f 200, f 300, f 400 tot f 500, of, des verkiezende,
een dadelijke uitkeering, bij wijze van afkoop, naar de waarde eener lijf-
rente, overeenkomstig de jaren van het trekkend lid, volgens tarief, in
het reglement van dit Fonds omschreven.

Indien er 250 Deelnemers zich hebben aangegeven, zal hiervan aan de
Belanghebbenden dadelijk worden kennis gegeven.

De inschrijving tot deelneming kan geschieden en nadere inlichting is te
bekomen bij de Heeren Correspondenten, alwaar de Reglementen, tegen
betaling van 25 Cents, worden afgegeven bij de heeren J. Haremaker Kz.,
aan den Belder; K. Koning, te Medemblik; N. van Groll, te Alkmaar;
J. en C. Schuit, te Hoorn; D. Bek, te Rijk; C. Avis Dk., te Krommenie;
J. van de Water, te Wormerveer; J. Kerbert, te Koog aan de Zaan;
L. en A. Alma, te Amsterdam; A. Verpoorten, te Haarlem; S. W. van
der Noordaa, te 's Gravenhage; A. van der Hoeven, te Vlaarding; Bequer,
te Bergen op Zoom; J. G. Dingemans, te Groningen; Koppel,
te Nijmegen; W. A. Snoeck Hurgronje, te Middelburg; Berger, in de
Kolonie Venhuizen; Wm. Bujs Cz., te Zaandam; S. van Drosser, te
Dordrecht; Ka. Ris, te Joure; J. P. Brinkgreve, te Derenter; ... Glin-
dermau, te Utrecht; en bij de Leden der Directie. Brieven vrachterrij.

WESTZAAN,
den 27 Februarij 1841.
J. VAN WAERT,
C. BUIJS,
J. DEKKER GZ.,
J. DE WIJN.

(8300) MAGAZIJN

VAN
HOLLANDSCHE EN PARIJSCH

Laarzen en Schoenen,

op den Dam, bezijden het Paleis, N°. 5, te AMSTERDAM.

G. H. ZIEGELAAR, Mr. Schoen- en Laarzenmaker, verwijsd
zijn geëerde Begunstigers, dat in genoemd Magazijn te bekomen zijn, als:

Beste Heeren Laarzen, het paar	f 5 & f 5.50
Jonge Heeren Laarzen	» 4.—
Hooge gewastlederen Heeren Schoenen	» 2.60
Half hooge gewastlederen Schoenen	» 2.25
Lage gewastlederen Heeren Schoenen	» 2.—
Stoffen Heeren Laarzen, in alle soorten	» 4 & 4.50
Stoffen Dames Laarzen, in alle soorten	» 3.—
Gewaslede Dames Laarzen	» 3.50
Gewaslede Dames Schoenen met Linten	» 2.—
Gelakte Dames Schoenen met Linten	» 2.—
Gewaslede Dames Schoenen met Linten	» 2.—
Stoffen Dames Schoenen	» 1.50
Maroquinen Dames Schoenen	» 1.50
Gewastlederen Dames Schoenen	» 1.40
Parijsche Dames Schoenen, stoffen, maroquinen en ge- waslede, het paar	» 1.60
En een aantal Soorten meer; alles zeer net en naar den laatste smaak. Brieven en Pakjes franco.	

(8301)

LAMPES
MECANIQUES
PERFECTIONNEES.

Nouvel Eclairage.

LAMPES à RÉGULATEUR,
Prix fixe.

MR. CHANU de Paris, seul dépositaire en Hollande des Lampes à
Régulateur, a l'honneur d'informer le Public qu'il vient d'arriver en cette
Ville, avec le plus brillant assortiment de Lampes en tous genres; il invite
les amateurs de belles Lampes et de brillant éclairage à visiter son maga-
sin, situé Kalverstraat bij den Heiligenweg, N°. 108, 15 Mars au 1 Mai
seulement.

Les personnes qui ont eu précédemment de ses Lampes et qui voudraient,
les faire nettoyer ou reparer sont priées de les Lui Envoyer de suite.

(8302) Door Verandering van Affaire,

wordt uit de HAND te KOOP aangeboden, om, naar verkiezing,
te aanvaarden, een Extra, Hecht, Sterk, en sedert weinige Jaren Nieuw Ge-
bouwd, Dubbel KOOPMANS-WINKELHUIS, staande en gelegen in het Beste Ge-
deelte der Stad ZAANDAM, Oostzijde, waarin thans eene Manufacturen-
Affaire wordt uitgeoefend; kunnende men, des verkiezende, den Opstand
des Winkels, en de voorhanden zijnde Goederen, tegen inkoopsprijzen, over-
nemen. Iemand hierop reflecterende, adressere zich per franco Brieven,
J. R., aan het Bureau van den Avondbode.

(8303) NAAR BATAVIA

Zullen tegen het einde der Maand Maart vertrekken:
de Snelzeilende Tweede gekoperde FREGATSCHEPEN
OOST INDIE, Kapitein J. ENGELBURG, en
LUCIA MARIA, Kapitein H. WENTE, beide voor-
zien van een' bekwaamen Scheeps-Doctor, en van bijzondere Gemakken voor
Passagiers. — Diegenen, welke van deze Gelegenheid voor den Overtocht
wenschen gebruik te maken, of Goederen te Laden hebben, worden ver-
zocht zich te adresseren bij de Cargadoors HOIJMAN en SCHURMAN, te
Amsterdam.

(8304) De Ondergeteekende de STEENKOOPELIJ van nu
Wijlen den Heer JOHANNES LASTDRAGER reeds in het
Voorgaande Jaar overgenomen hebbende, heeft de eer bij deze te infor-
meren, dat hij dezelve op zijnen Naam en voor zijne Rekening blijft con-
tinuëren, zich op nieuw aanbevelende in het vertrouwen van Hun Ed., die
zijn Voorganger en ook reeds Hem daarmede vereerd hebben.

AMSTERDAM,
13 Maart 1841.
M. E. J. LASTDRAGER.

(8305) Een GEHUWD PERSOON, welke jaren als Koetsier
heeft gediend, doch thans door bijzondere omstandigheden buiten betrek-
king geraakt zijnde, van goede getuigenissen voorzien, zag zich gaarne zoo
spoedig mogelijk in eene dergelijke of in eene andere onverschillig welke be-
trekking geplaatst. Iemand hierop reflecterende, gelieve zich te adresseren,
per franco brieven onder lett. A. S., aan het

Assurantie- en Verhuurkantoor,

VAN
J. J. KRUIJT,

Oude Leliestraat, bij de Heeregracht, N°. 12.

Alwaar men zich belast met het bezorgen van Posten voor Brand
Assurantie, Levensverzekeringen, Lijfrenten, het Stellen van Requesten
en het plaatsu van Advertentiën in alle Couranten. Aan bovengemeld
Kantoor ligt ter lezing: de bij den Heer S. DE GREBBER mitgekomen
Lijst van Oproeping en Erfgenamen, sedert 30 jaren gedaan, zoowel
hier te Lande als in de Oost- en West-Indiën.

(8306) In een voornaam Logement, buiten deze stad, wordt
gedurende de zomermaanden gevraagd: Een KOK, zijn vak
grondig verstaande. — Iemand hierop reflecterende, en bewijzen zoo van
bekwaamheden als van goed gedrag kunnende produceren, adressere zich
in persoon of per franco brieven, lett. B. H., aan het Bureau van den
Avondbode.

(8307) Bij een' KOK hier ter stede wordt verlangd:
Een Jongeling van 17 à 18 jaren,

lieft eenigzins met het Vak bekend.
Diegenen, welke hierop reflecteren, adresseren zich per franco brieven,
onder letter L. N., aan het Bureau van den Avondbode.

(8308) Een bekwaam BOEKHOUDER, nog eenige uren
ter zijner beschikking hebbende, wenscht dezelve gaarne te besteden tot
het Boekhouden bij Winkeliers, enz. — Reflecterenden adresseren zich
aan het

Handel- en Adres-Kantoor

VAN A. GOLDBERG,

bij het Postkantoor, N°. 211, hoek Huiszittensteeg,
alwaar men REQUESTEN stelt, en ADVERTENTIËN in Binnen- en Buiten-
landsche Couranten bezorgt, alsmede posten voor

BRAND-ASSURANTIËN, Levensverzeke- ringen en Lijfrenten.

Aan genoemd Kantoor worden door A. GOLDBERG,
BEËDIGD TRANSLATEUR
in de Hoogduitsche, Fransche, Engelsche, Italiaansche en Spaansche
Talen, alle NOTARIEËLE en andere ACTEN, alsmede TROUW- en AVARIJ-
PAPIEREN vertaald.

(8309) Een Fatsoenlijk JONGELING van de Protestantische
Godsdienst, ruim 20 jaren oud, Duitscher van geboorte,
kunnende, behalve zijne Moedertaal, ook het Fransch, Engelsch en Hol-
landsch, mede niet onbekend met het Boekhouden, zag zich gaarne op
een COMMISSIONAIRE-KANTOOR hier geplaatst; er zal meer op goede
behandeling dan op groot salaris worden gezien. Iemand hierop reflecte-
rende, gelieve zich te adresseren, per franco brieven onder lett. A. L. B.,
aan het Bureau van den Avondbode.

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Woensdag den 17 Maart 1841.
Het GEHEIM, Tooneel, in drie Bedrijven, naar het Fransch van Ar-
nould en Fournier, door den Heer Mr. A. H. de Bruine. Gevolgd door:
ARLEQUIN, DE HIEKEN EN DE LIEFDE, Nieuw Groot Ballet-Pantomme, door
den Balletmeester A. P. Voitus van Hamme; Nieuwe Decoratiën van den
Heer J. E. de Vries; Muzijk voor de Overture en het Finale, door den
Heer L. A. Kleine.

Verwacht op Donderdag den 18 Maart, als buitengewone voorstelling ten
voordele en tot afscheid van den Heer C. van Hulst, na deszelfs een-en-
veertigjarige verbintenis als Acteur aan dezen Schouwburg: EDUARD IN
SCROTJARD, OF DE NACHT EENS VLEETINGS, Historisch Tooneelstuk, in
drie Bedrijven, naar het Fransch van A. Duval en het Hoogduitsch van
A. von Kotzebue. Gevolgd door: BLAISE EN BABET, Blijspel met Zang,
in twee Bedrijven, gevolgd naar het Fransch van Monval, door den Heer
H. J. Roulland. Ten slotte: Een DIVERTISSEMENT, gemonteerd door den
Balletmeester A. H. Voitus van Hamme, waarin door de eerste Sujetten zal
worden gedanst. Zulle de tusschen het tweede stukje en het Divertissement
eenige toepasselijke dichtregelen door den Heer M. Westerman worden voor-
gedragen.

Verwacht op Vrijdag den 19 Maart, als buitengewone voorstelling ten
voordele en tot afscheid van den Heer C. van Hulst, na deszelfs een-en-
veertigjarige verbintenis als Acteur aan dezen Schouwburg: EDUARD IN
SCROTJARD, OF DE NACHT EENS VLEETINGS, Historisch Tooneelstuk, in
drie Bedrijven, naar het Fransch van A. Duval en het Hoogduitsch van
A. von Kotzebue. Gevolgd door: BLAISE EN BABET, Blijspel met Zang,
in twee Bedrijven, gevolgd naar het Fransch van Monval, door den Heer
H. J. Roulland. Ten slotte: Een DIVERTISSEMENT, gemonteerd door den
Balletmeester A. H. Voitus van Hamme, waarin door de eerste Sujetten zal
worden gedanst. Zulle de tusschen het tweede stukje en het Divertissement
eenige toepasselijke dichtregelen door den Heer M. Westerman worden voor-
gedragen.

THEATRE FRANCAIS. (Sous la direction de Mr. PAU-
RENT.) Mardi 16 Mars 1841. (N°. 72 de l'Abonnement.) HEUREUX COMME
UNE PRINCESSE, Vaudeville, en 2 actes, par Ancelot et Laborie. Entre
les actes de cette pièce Mr. Herman Blaese, âgé de 9 ans, exécuta;

1°. Variations sur un Thème de l'Opéra *Iphigénie*, de Glück, pour le
piano. — 2°. Air de *Romeo et Juliette*, pour violon. — Après la pièce:
1°. Grand Thème de Mozart, pour le piano. — 2°. Grand Thème de l'Opéra
Faust, de Spohr, pour violon. Le spectacle sera terminé par: L'ARTICLE
960, Vaudeville en 1 acte, par Mrs. Ancelot et Paul Dandré.

On commencera à 7 heures.

En attendant la première représentation de: LES PILLULES DU DIABLE,
folie Vaudeville; retardée pour la confection des décors, costumes et mise
en scène.

Mercrèdi 17 Mars (Bénéfice de Mr. Prudent): la première représentation
de la reprise de: KEAN. Mr. Rey jouera le rôle de Kean et Mr. Monval
celui du Prince de Galles.

Avis important: Désirant d'être agréable aux jeunes gens de commerce,
qui ne peuvent quitter leurs comptoirs, que fort tard, le Directeur du Théâ-
tre Français, a réduit le prix des places de moitié, après huit heures et de-
mi du soir.

OPERA ITALIEN, Amstelstraat. Mercredi 17 Mars 1841.
(N°. 11 de l'Abonnement.) LE BARBIER DE SEVILLE, Opéra comique, en
3 actes; Musique de Rossini. Mad. Donatelli remplira le rôle de Rosine.
On commencera à 7½ heures.

Le Bureau de Location sera ouvert depuis 10½ heures du matin jusqu'à 8
heures de relevée.

Jeudi: LA STRANIERA, pour le Bénéfice de Mr. Paterni.

NB. Les représentations de l'Opéra étant fixées sans remise au 6 Avril,
MM. les Abonnés sont prévenus, que tous les Bénéfices auront lieu Abonne-
ment courant.

SALON DES VARIETES, in de Nes. Dingsdag den
16 Maart 1841. DE KOLONEL VAN VROEGER TIJD, OF HET GEKOCHE
REGIMENT, Vaudeville, in één Bedrijf, naar het Fransch. Na hetzelve:
HET KONSTENAARSLEVEN ONDER DE DAKPANNEN, Vaudeville, in één Be-
drijf, naar het Fransch. Tot slot: DE DRIE GELUIJDE DAMES, OF HET
POSTHUIS AAN DE GRENZEN, Vrolijk Zangspel, in één Bedrijf.
Verwacht eerstdaags: DE TWEE ECHTSCHINDINGEN, Vaudeville, in één
Bedrijf, naar het Fransch.

Entrée 75 Cts., welke in vertering zal worden aangenomen.
Aanvang ten 7½ Ure. J. DUPORT.

Ingezonden Stukken.

Het renvoi van het request van den heer Lipman aan den minister van
binnenlandsche zaken is alreeds geschikt om te brengen tot nadenken.
De meerderheid met éne stem heeft een pleit beslecht, waartegen ik
hoop, dat het gouvernement in verzet zal komen, en daarin door de echt
constitutionele partij zal worden ondersteund.

Zoo de minister van binnenlandsche zaken voldoet aan het verlangen van
de 21 leden der tweede kamer van de staten-generaal, en op het request
van den heer Lipman berigt, dan is aan de tweede kamer eene magt toe-
gekend, die de grondwet baar niet geeft, en waartegen de Koning, de mi-
nisters, en ieder burger in den staat, mijns erachtens, gehouden is zich te
verklaren, zoo zij niet willen en verlangen, dat het monarchale beginsel door
een democratisch of aristocratisch beginsel worde vervangen.

Is de tweede kamer bevoegd een adres aan den minister te zenden om
berigt? Zij is het niet.

De tweede kamer is een onderdeel van de staten-generaal, die het ge-
heele nederlandsche volk vertegenwoordigen. Art. 79 en 80, grondwet.

Als één ligchaam staan de beide kamers tegenover de kroon — de be-
slissing van een onderdeel van dat ligchaam, zonder de toestemming van het
andere, heeft geene gevolgen en legt geene verplichting op; — de gehele
grondwet geeft daarvan de volledigste overtuiging.

Geen burger in den staat, veel minder nog een minister des Konings,
is onderworpen aan bevelen of dispositien, door eene der kamers genomen,
ook niet door de beide kamers zelfs; omdat alle besluiten of dispositien,
zullen zij verplichting daartellen, door den Koning en de staten-generaal
gezamenlijk en met gemeen overleg moeten zijn genomen, — de Koning
heeft op alle voorstellen het veto, — een minister als zodanig heeft geen
recht, geen vermoegen iets aan de staten-generaal in te willigen, hij is niet
ondergeschikt aan de staten-generaal, — de kroon kan toestemmen en in-
willigen; maar altijd uit overtuiging en ongedwongen.

Zoo de tweede kamer de ministers kan gelasten om te berigten, dan
usurpeert zij, mijns inziens, een deel der koninklijke magt; het beginsel van
magt, bij de grondwet vastgesteld, is gescheiden, en de koninklijke magt
in een staat van overgang tot de volksmagt gebracht. Zal daarmede het
land behouden blijven?

Is de reden, waarom gerevooyeerd is, goed? Neen. De medestemming van
den gouverneur van Noord Holland rust op de grondwet; zijne onttrekking
daaraan zoude de benoeming viciëren.

De tweede kamer wordt door de staten der provinciën, art. 21 der grond-
wet, benoemd.

Hoe zijn de staten zamengesteld? Het vierde hoofdstuk, eerste afdeling
leert ons dit.

Voor zoo verre die door de volksverkiezing worden zamengesteld, —
gekozenen, door de edelen, de steden, en den landelijken stand — en voor
zoo verre die door medewerking van den staat wordt daargesteld door de
benoeming van eenen commissaris des Konings, die jure president is, omdat
hij in de provinciale staten, den staat en de geheele provincie in massa
edelen, steden en landlieden, armoede en rijkdom, vertegenwoordigt, even
als de Koning den staat in massa vertegenwoordigt.

Maar, zegt men, de volks-verkiezingen moeten zuiver zijn, dit is waar;
in republieken; maar, Gode zij dank, eene republiek is onze staat niet;
onze grondwet is monarchaal: de monarchie getemperd.

De leden van de eerste kamer vertegenwoordigen zoowel het geheele na-
derlandsche volk, als die van de tweede, en deze volksvertegenwoordigers
worden dan toch uitsluitend door den Koning gekozen; de grondwet heeft
dit aldus bepaald. De grondwet heeft derhalve, het vooruit gezette beginsel
niet gestand gedaan. — De vertegenwoordiging van het geheele nederlan-
dsche volk is het doel van de beide kamers; welke redenen bestaan er daar
die de gouverneurs, als gekozen of benoemd door den Koning, niet tot de
staten-provinciaal zouden toelaten; daar in de algemeene vertegenwoordiging
een derde tak van wetgeving geheel door den Koning wordt zamengesteld?
Neen, er bestaat daarvoor geene reden, hoe ook genaamd. Zoo men de
redeneringen der vlugschrijvers, der dagbladen, der leden van de tweede
kamer, overweegt, ontdekt men bij velen de vrees, dat de Koning de be-
voegdheid en magt zoude hebben, om de gouverneurs, naar zijn eigen
welgevallen, te doen handelen en stemmen; maar men vergeet, dat ook de
grondwet aan de gouverneurs oplegt, te zweeren: getrouwheid aan de grond-
wet. Deze eed stelt de gouverneurs, als kiezers, als leden van de provin-
ciale staten, even onafhankelijk van den Koning, als ieder lid, die in de
staten verder zitting neemt.

Dit grondwettige voorschrift waarborgt het nederlandsche volk tegen allen
verkeerd invloed op het verkiezingsstelsel, en wij gelooven, dat er in An-
derland geen gouverneur is, die, wanneer hij te eenigen tijd eene proef had
door te staan, zijnen eed niet zou naleven, en liever zich blootstellen
aan ongenade hier, dan aan de zware verantwoordelijkheid tegenover de
van Sinai bevolen heeft: «gij zult mijnen heiligen naam niet ijdelijk ge-
bruiken.» De grondslag van alle redeneringen is wantrouwen in den voor-
gescreven eed; maar dit wantrouwen bewijst niets dan (God gever, dat zij
spoedig verdwijne!) de demoralisatie van onze eeuw.

Wil men, dat de gouverneurs niet medestemmen, dat zij niet behoort tot
het ligchaam der provinciale staten, dat zij enkel zijn de voorzitters in de ver-
gaderingen; met één woord, dat de grondwet hen niet als leden der ver-
gaderingen beschouwe, dan wordt de Koning gerekend eenen commissaris
in de provincie te zenden, enkel tot het besturen der deliberatiën van de
vergaderingen en het opnemen der stemmen; maar de belangen der provinciale
aangelegenheden geheel aan de besturing der gekozenen uit de drie pro-
vinciale staten over te laten; in het kort: zoovele volksvergaderingen daar te
stellen als er provinciën zijn — hetgeen tot het onghewoonde zoude leiden,
en de bevoegdheid geeft om ex absurdo tot het tegendeel te concluderen.

De tijden, waarin wij leven, zijn moeilijck, de verwikkelingen vele, onze
financiële aangelegenheden voorwerpen van bezorgdheid; eenstemmigheid en
vertrouwen zijn meer dan ooit noodig, eengezindheid is ons onmisbaar en
de Koning doet het uitsigt op eenen helderen hemel ontstaan; — laten
wij dan zorgen, dat die hemel niet bewolkt worde met de vuile dampen
opstijgende uit den afgond, die tweespalt openen zou.

Conterator.